

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 11Co/41/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313229816  
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2313229816.2

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobcu: O. J., nar. X.X.XXXX, bytom I. XXXX/XXX, C., zastúpený JUDr. Ivetou Lenčéšovou, advokátkou, so sídlom Farská 28, Nitra, proti žalovaným: 1/ B. C., nar. X.X.XXXX a 2/ M. C., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom G. XXXX/XX, Z. X., obaja zastúpení JUDr. Evou Klemovou, advokátkou, so sídlom M. R. Štefánika 1, Pezinok, o zaplatenie 42.000 Eur, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 8. novembra 2017, č.k. 26C/32/2014-277, takto

### rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti náhrady trov konania potvrdzuje.

Žalovaní 1/ a 2/ majú proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

### odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie konanie zastavil, rozhodol o vrátení súdneho poplatku zo žaloby vo výške 2.494,80 Eur žalobcovi a súdneho poplatku za odpor proti platobnému rozkazu vo výške 119,30 Eur žalovanému 1/ prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ priznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 144, § 145 ods. 1, 2 a 3, § 146 ods. 1 a 2, § 256 ods. 1 a § 257 CSP, ako aj § 11 ods. 3, ods. 6 písm. b) a ods. 11 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, keď vzhľadom na späťvzatie žaloby konanie so súhlasom žalovaných zastavil. Vzhľadom na to, že došlo k späťvzatiu žaloby pred začatím pojednávania vo veci samej, súd rozhodol o vrátení zaplatených súdnych poplatkov, a to tak žalobcovi, ako i žalovanému 1/. Súd o trovách konania rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP, pričom mal za to, že žalobca tým, že vzal žalobu späť, zavinil, že konanie sa zastavilo, preto majú žalovaní právo na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté samostatným uznesením. Súd mal za to, že v tomto konaní neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd nepriznal náhradu trov konania úspešnej strane konania. Ustanovenie § 257 CSP je ustanovenie výnimočné a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti a dosiahnutiu spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. Pri skúmaní existencie hodných osobitného zreteľa je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej strany sporu, pričom je rozhodujúce, či možno od strany, ktorá má nárok na náhradu trov konania, spravodlivo žiadať, aby si náklady vzniknuté v súvislosti s predmetným konaním hradila sama. Súd mal za to, že pohľadávka žalobcu nevznikla iba v dôsledku konania ich dcéry, za ktoré oni nenesú žiadnu zodpovednosť, ale rovnaký podiel na vzniku pohľadávky a následnom stave má aj žalobca, keďže podpísal notársku zápisnicu, ktorej obsah neodzrkadľoval skutočný stav, nakoľko finančné prostriedky nepožičal im, ale ich dcére. To, že nemal vedomosť o tom, že osoby podpisujúce notársku zápisnicu nie sú oni, nezakladá žiadny dôvod osobitného zreteľa.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti nároku na náhradu trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol uznesenie v napadnutej časti zmeniť a žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia nepriznať. Poukázal na zákonom predpokladanú možnosť súdu nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom ide síce o ustanovenie výnimočné, avšak toto súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprímeranej tvrdosti. Už pri späťvzatí žaloby uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/27/2014 až na pojednávaní dňa 9.3.2017 bola vypočutá svedkyňa Q. C., ktorá po poučení uviedla, že jej skutoční rodičia B. a M. C. nepodpísali zmluvu a neboli v K., pričom k osobám, ktoré mu boli predstavené ako rodičia, uviedla, že ich poznala z videnia, a že on nevedel, že to nie sú jej skutoční rodičia. Od uvedeného výsluchu nadobudol dôvodné podozrenie, že bol uvedený do omylu, a to postupom osoby vystupujúcej pod menom Q. C., pričom mu bola spôsobená značná škoda vo výške 42.000 Eur, na základe čoho podal dňa 4.4.2017 trestné oznámenie. Súčasne požiadal, aby súd v uznesení, ktorým konanie zastaví, rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko u neho možno konštatovať naplnenie dôvodu hodného osobitného zreteľa, keďže vo všetkých súdnych konaniach od začiatku uvádzal skutkové tvrdenia v súlade so skutočným priebehom udalostí (čo potvrdila aj svedkyňa Q. C.), vynaložil viac ako priemernú starostlivosť a opatnosť vo vzťahu k právnemu úkonu, na základe ktorého došlo k peňažnej pôžičke a zriadeniu záložného práva, avšak napriek tomu sa stal obeťou podvodu, kde nielen že mu doposiaľ neboli finančné prostriedky vrátené, ale rozsudkom v konaní sp. zn. 16C/27/2014 došlo k zániku zabezpečenej pôžičky. Namietol, že všetky okolnosti konkrétneho prípadu sú vykladané na jeho ťarchu, pričom on má znášať aj bremeno trov konania žalovaných. Ak súd prvej inštancie tvrdí, že finančné prostriedky nepožičal žalovaným, toto tvrdenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko on v skutočnosti a aj podľa znenia notárskej zápisnice požičiaval peniaze manželom C., avšak za týchto peniaze prevzala ich dcéra Q. C. v ich prítomnosti, s čím oni súhlasili, teda sa jednalo výhradne o vzájomnú bližšiu špecifikáciu dohody o mieste a spôsobe plnenia, ktoré však nie je v rozpore s konštatovaním v notárskej zápisnici, že finančné prostriedky boli odovzdané dlžníkom, ani toto tvrdenie samotný spôsob vyplatenia peňazí nevyklučuje. Vzhľadom na uvedené potom neobstojí ani tvrdenie, že rovnaký podiel na podpísanom nepriaznivom stave ohľadne vzniku a existencie pohľadávky má i on.

4. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrili žalovaní, ktorí navrhli uznesenie v napadnutej časti z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Poukázali na obsah ich písomného podania zo dňa 13.10.2017, na ktorom zotrvali v celom rozsahu. Uviedli, že v konaní žalobca doposiaľ neuviedol skutkové tvrdenia súladné so skutočným stavom, pričom v podrobnostiach poukázali na jeho vyjadrenia prednesené v konaní na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 16C/27/2014, z ktorých vyplýva úmysel a vôľa žalobcu požičať finančné prostriedky ich dcére, odovzdanie finančných prostriedkov ich dcére, požičanie a odovzdanie finančných prostriedkov ich dcére, vznik pohľadávky žalobcu voči nej a podpísanie notárskej zápisnice sp. zn. N 1600/2013, Nz 14801/2013, NCRIs 15118/2013 zo dňa 6.5.2013 žalobcom, ktorej obsah je v časti čl. 1 bod 1 v rozpore so skutočnosťou, o ktorom žalobca ako jedna zo zmluvných strán zmluvy o pôžičke vedel už pri podpise notárskej zápisnice. Uviedli, že im je ľúto, že sa žalobca stal obeťou podvodu, avšak poukázali na to, že žalobca sa v júli 2013 (dva mesiace po podpise notárskej zápisnice a pred podaním žaloby) stretol s nimi v mieste ich bydliska osobne, to znamená už vtedy musel zistiť, že osoby, ktoré podpísali notársku zápisnicu, neboli oni. Svoje práva začali brániť okamžite po tom, ako zistili stav veci, a to nielen podaním občianskoprávnej žaloby zo dňa 21.10.2013 (ktoré konanie skončilo ich úspechom v celom rozsahu), ale aj podaním trestného oznámenia listom zo dňa 5.11.2013, v súvislosti s ktorým bola podaná obžaloba voči ich dcére. Aj s prihliadnutím na ich majetkové pomery nemožno od nich ako strany, ktorá má nárok na náhradu trov konania podľa zásady zavinenia zastavenia konania, spravodlivo žiadať, aby si náklady vzniknuté v súvislosti s týmto súdnym konaním hradili sami.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 357 písm. m/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože uznesenie súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vecne správne.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 26C/32/2014 bolo zaplatenie sumy 42.000 Eur. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie konanie zastavil, rozhodol o vrátení súdneho poplatku zo žaloby vo výške 2.494,80 Eur žalobcovi a súdneho poplatku za odpor proti platobnému rozkazu vo výške 119,30 Eur žalovanému 1/ prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ priznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté samostatným uznesením.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a uznesenia súdu prvej inštancie v časti nároku na náhradu trov konania.

8. Odvolací súd sa za použitia ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a v podrobnostiach naň odkazuje. Práve z dôvodu aplikácie tohto ustanovenia nie je žiaduce, aby v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu boli zopakované tie závery a hodnotenia, ktoré už odzneli v odôvodnení prvoinštančného rozhodnutia. Je postačujúce, pokiaľ sa len k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia vo väzbe k odvolacím dôvodom zvýraznia právne významné, poprípade skutkovo rozhodné okolnosti.

9. Ani pri aplikácii ust. § 256 ods. 1 CSP nie je vylúčené, aby súd súčasne prišiel k záveru, že sú splnené predpoklady aj na aplikáciu ust. § 257 CSP. Podľa záverov uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.9.2011, sp. zn. 4 MCdo 4/2010, o náhrade trov konania pri späťvzatí žaloby (v sporovom konaní) súd preto rozhoduje podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 150 O.s.p. (v súčasnosti § 256 ods. 1 a § 257 CSP). Predpokladom výnimočného použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípady hodné osobitného zreteľa. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnená tam, kde by strohá aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducej tvrdosti. Výnimočnosť prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale i v okolnostiach na strane strán sporu. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci.

10. Ustanovenie § 257 CSP teda rovnako ako ustanovenie § 150 O.s.p. predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Znamená, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu nahradit' trovy konania úspešnej strane. Existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa musí tvrdit' a preukázat' strana inak povinná zaplatit' náhradu trov konania. Predmetné zákonné ustanovenie tak rozširuje prvky, ktoré majú strany viesť k výraznému zvýšeniu zodpovednosti nielen za výsledok, ale aj priebeh súdneho konania, najmä koncentráciu dokazovania. Aplikácia tohto ustanovenia musí preto zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu. Ustanovenie § 257 CSP nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane, vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých strán, a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane, a aby neodporovalo dobrým mravom. V tomto ustanovení je zároveň fixované moderačné právo súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom, pričom zákon stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru, než by plynul z dispozície právnej normy. Zákon vyžaduje na také rozhodnutie dve podmienky: musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a o výnimočné okolnosti, pričom výklad týchto podmienok je ponechaný na súdnej praxi a je potom vecou konkrétneho prípadu, či došlo k takým okolnostiam, ktoré môžu byť podkladom na rozhodnutie o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania.

11. V predmetnej veci niet sporu o tom, že žalobca zaviniel zastavenie konania z procesného hľadiska, a teda žalovaným 1/ a 2/ vzniklo právo na priznanie náhrady trov konania. Odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že v predmetnej veci neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovaným. Existenciu dôvodov

hodných osobitného zreteľa nemožno vyvodiť z okolností tvrdených žalobcom a to, že vynaložil viac ako priemernú starostlivosť a opatrnosť vo vzťahu k právnomu úkonu, na základe ktorého došlo k peňažnej pôžičke a zriadeniu záložného práva, avšak napriek tomu sa stal obeťou podvodu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že žalovaní vznik predmetného sporu nezavinili, keď medzi nimi a žalobcom nikdy nedošlo k uzatvoreniu predmetnej zmluvy o pôžičke a o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam v ich spoluvlastníctve a boli nútení svoje práva brániť súdnou cestou. Žalobca sa pred podaním žaloby stretol so žalovanými osobne, teda už vtedy musel zistiť, že osoby, ktoré podpísali notársku zápisnicu, neboli žalovaní. Skutočnosť, že žalobca bol do omylu pri uzatváraní týchto zmlúv uvedený dcérou žalovaných Q. C., bez ďalšieho nemôže ísť na vrub žalovaných. Za danej situácie tak žalobcom uvádzané skutočnosti i podľa názoru odvolacieho súdu nepredstavujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom ani od žalovaných nemožno spravodlivo požadovať s prihliadnutím na okolnosti prípadu, ako aj ich majetkové a sociálne pomery, aby trovy konania znášali bez nároku na ich náhradu.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, nakoľko v odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní žalovaní, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).